

Terv van, pénz nincs

Stratégia már van, pénz még nincs. Legalábbis a MÁV-nál uralkodó krízishelyzet megváltoztatására, a kritikus létszámhiány megszüntetésére és a biztonságot jelentő életpályamodellre. Vagyis, a vasutas szakma újbóli felvirágoztatására. A MÁV vezetése már nyilvánosan is beismerte, hogy nagy a baj, és a Vasutasok Szakszervezete javaslatai alapján megkezdte a megoldás, a hosszú távú stratégia kidolgozását. Kért is a tűzoltásra – első körben – 30 milliárd forintot a Nemzetgazdasági Minisztériumtól. Ígéret van, pénz még nincs. A VSZ a közelmúltban, sajtóközleményben ismét megadást követelt. (3. oldal)

MAGYAR VASUTAS

ALAPÍTVÁ: 1904-BEN

2016. SZEPTEMBER, LX/9.

MEGJELENIK 16 EZER PÉLDÁNYBAN

VISSZASZERVEZÉS: JÓ IRÁNYBAN

Határozott szakmai vélemények szerint jó az irány, ahogyan a MÁV Zrt-hez visszacsatolják a leányvállalatait. Ez a vasúti munkafolyamat a MÁV Létesítményüzemeltető és Vasúttör Kft. visszaszerzésével teljesült. A szakértők viszont abban is zömében egyetértenek, hogy ezt a „tolatást” nem szakszerűen hajtották végre.

VESZÉLYES FEGYVER

Beszéljünk a munkáltató munkavállalóval szembeni követeléseinek érvényesítéséről! A munkaadónak számos alkalommal merülhet fel anyagi jellegű igénye a dolgozóval szemben, például kártérítési követelés egy megrongált munkaeszköz miatt vagy akár tandíj visszakövetelése tanulmányi szerződést kötő, de sikertelenül vizsgázó munkavállalótól. A lehetséges követelések száma végtelen. (8-9. oldal)

VÁRHATÓ FORDULAT

Akár megduplázná zárhonyi forgalmát – és ezt 3-5 évig hajlandó lenne tartani – a Dunaferr, amennyiben másfél euróval csökkenne a fuvardíj. A vasmű a körzet mintegy hárommillió tonnás átrakási forgalmából jelenleg csaknem 1 milliót biztosít. A VSZ a feltételek megteremtésén dolgozik. (11. oldal)

GYEREKEK ZAMÁRDIBAN

Öt napig ingyen nyaralhatott 23 gyerek a VSZ üdülőjében, Zamárdiban, augusztus 20-24-ig. Ez volt az első, de a szervezők ígérik, nem az utolsó táboroztatás a vízparti nyaralóban, ahol a VSZ-es kollégákon kívül képzőművész és pedagógus felnőttek is segítették a gyerekek felügyeletét, szórakoztatását. (12. oldal)

AZONOS BÉRT A NŐKNEK!

Felháborító, elfogadhatatlan és végtelenül megalázó – leginkább így lehet minősíteni a tényt: a magyarországi munkáltatóknak a nők kevesebbet érnek, mint a férfiak. Legalábbis a bérek közötti különbségek alapján egyértelmű a hátrányos megkülönböztetés, amelyet mielőbb meg kell szüntetni – hangzott el a Magyar Szakszervezeti Szövetség női tagozatának konferenciáján. (14. oldal)

Novemberre döntenünk kell!

Szemünk a pályán legyen!

Bár a címbéli felszólítás eredetiben – „Szemed a pályán legyen!” – a mozdonnyok vezérállásában dolgozóknak szólt, többségünknek a vaspályán túl is sokatmondó a kifejezés. Kár is volna, ha kikopna a vasutas szlengből, hiszen az élet minden területén érdemes figyelniünk a „pályára” csakúgy, mint a mozdonyvezetőknek munka közben. De a sínek közül kilépve is fontos, hogy figyeljünk saját dolgainkra és egymásra magánemberként, s érdekvédőként egyaránt. Hogy tudjuk, „mi a pálya”.

Természetesen a távolból is megtehetjük, sokszor nincs is más lehetőségünk, de az a legjobb, amikor személyesen találkozunk azokkal, akik bármiért fontosak számunkra. Például, ha időnként összejönnek alapszervezeteink tagjai, az erősíti az összetartozást, a közösségi érzést, de hasonló szerepe van a területi sportnapoknak is, mert a személyességet mással nem pótolhatjuk. Hiába gyorsult fel az információáramlás, hiába tudhatnánk szinte azonnal arról,

ha történt valami fontos a vasútnál, vagy a szakszervezetünkben, egészen más olvasni, mint személyesen hallani, mondjuk az elnöktől, hogy mi is a helyzet azzal a pályával. Csak ne felejtsük továbbadni a többieknek!

Mostanában a területek összetartásai követik egymást Zamárdiban, szintén nem azért, mert az ismeretek továbbadása gondot jelentene például az internet segítségével. Sokkal inkább azért, hogy ne csak külön-külön keressünk megoldásokat, hanem együttgondolkodva, azonnal megválaszolható kérdésekkel és aktuális válaszokkal segítsük egymást. A vezetőink bennünket, mi pedig őket. Mert az igazi az, ha ők rajtunk, mi pedig rajtuk tartjuk a szemünket, az együttgondolkodáson túl a hatékony együttműködés céljával. Ennek igaznak kéne lennie a vasutas szakszervezetek között is úgy, hogy külön utak helyett min-

Dolhai József

denki a közös munkát keresse a figyelmével.

Figyelmünket bizony meg kell osztanunk, mert sokrétű tevékenység az érdekvédelem, területei különféle tudást igényelnek és feltételeznek. Elég, ha a pénztárakra gondolunk, most épp az Egészségpénztárra érdemes odafigyelni, hiszen novemberben tisztújító Küldött-közgyűlést tartanak, melyben sok vasutas, illetve a Vasutasok Szakszervezete is érdekelt. Sok tagunk fizeti a tagdíjat hozzájuk, így helyünk van az Igazgatótanácsban és az Ellenőrző Bizottságban. Fontos, hogy megtartsuk részvételünket a vezetésben, és nyilván nem mindegy, hogy kiket jelölünk a tisztségekre, amiről már novemberre döntenünk kell. Mert érdekünk, hogy rajta tartsuk a szemünket a Pénztáron, tehát nagyrészt tagjaink pénzén.

Dolhai József

Ne csak külön-külön keressünk megoldásokat, hanem együttgondolkodva, azonnal megválaszolható kérdésekkel és aktuális válaszokkal segítsük egymást.

Engedélyre és pénzre várnak a vasutasok

A kormányon múlik, megmenekül-e a MÁV

Már csak a kormányon múlik, elkezdődhet-e akár azonnal a MÁV-nál uralkodó drámai létszámhiány módszeres, megalapozott felszámolása, ugyanis az erre kért – és ígért – 30 milliárd forintot még nem biztosította a cég számára a Nemzetgazdasági Minisztérium – tudatta a napokban, közleményben a Vasutasok Szakszervezete. Stratégia és életpályamodell már van, pénz nincs hozzá. A vasút üzemeltetéséhez a közeljövőben csaknem 4 ezer ember fog hiányozni.

Akár holnap elkezdődhetne a MÁV-nál uralkodó drasztikus létszámhiány felszámolása, ha legalább az a minimális 30 milliárd forint már a cég rendelkezésére állna, amelyet e célra kért – és amelynek biztosítására ígéretet is kapott – a Nemzetgazdasági Minisztériumtól. A Vasutasok Szakszervezete a napokban megelégedve tapasztalta, a cégvezetés kidolgozta azt a stratégiát, amely komoly alapja lehet a vasutas szakma becsületének a visszaállítására – nyilatkozta Meleg János.

A Vasutasok Szakszervezetének elnöke emlékeztet: a VSZ másfél éve visszatérően és egyre határozottabban követeli a cégvezetéstől az elvándorlás okainak a megszüntetését, életpályamodell kidolgozását és olyan munkafeltételeket, amelyekkel akár évtizedekre meg lehet tartani az új jelentkezőket. A szakszervezet korábban részletes javaslatot is tett a döntéshozók asztalára. Meleg szerint a cégvezetés szintje az utolsó pillanatban kapott észbe, s elkészítette a többnyire a VSZ szakmai javaslatára épülő modellt, amelynek két fő csapásiránya van: a bérfejlesztés és a teljes munkaköri struktúra reformja.

A szakszervezet szerint azzal is szembe-sült végre a cégvezetés, hogy hamarosan nem lesz szakember, aki a közeljövőben nyugdíjba vonulók helyére álljon, ezért változtatni készül a hirhedten szigorú és egyes munkakörök ellátásához felesleges információhalmazt tartalmazó oktatási és vizsgáztatási rendszerén. Ennek felülvizsgálata már meg is kezdődött – mondta Meleg.

Újra lesz ösztöndíj

A MÁV korábbi, több évtizedes sikeres gyakorlatához visszatérve tervbe vette azt is, hogy folyamatosan toborozza a majdani vasutasokat a szakközép- és szakiskolákban. A VSZ javaslatára a MÁV döntéshozói komolyan vették azt is, hogy ne csak felvegyék, hanem meg is tarták a cégnél az újakat, ezért ismét ösztöndíj-rendszert vezetnek be, amelynek részleteit már kidolgozták. Ez alapján a fiatalok utolsó tanulmányi évükben ösztöndíjban részesülnének, alkalmazásuk kezdete után két évvel pedig garantált bérfejlesztést kapnának. Komolyan vették a cégnél az alkalmasságra vonatkozó reformot is – végre –, s egyfajta gyakorlati képzést építettek be az oktatási programba. Meleg János úgy értesült, hogy tervbe vették a MÁV-nál szokásos vizsgáztatás anyagának a korszerűsítését és az oktatók továbbképzését is.

Egyelőre pénz nélkül

A baj csak az, hogy hiába a szép terv a vasutas szakma megbecsülésének a visszaállítására, ha nincs a megvalósításra tulajdonos engedély és pénz – hívja fel a figyelmet az elnök. Már az is nagy előrelépés, hogy a cégvezetés belátta – még, ha az utolsó pillanatokban is –, hogy a szakmát már csak egy komoly foglalkoztatási reform mentheti meg. Most a tulajdonosnál a labda: engedi-e a megvalósítást, odaadja-e a szakma megmentésére legalább azt a 30 milliárd forintot, amellyel el lehet kezdeni a megújulást. A VSZ elvárja a döntéshozóktól, hogy állítsák meg a lejtőn egyre gyorsabban robogó vasutat és fordítsák vissza a folyamatot.

A kormány velünk van (?)

Néhány hete járta be a sajtót a kormány járulécsökkentésre vonatkozó ötletelése. Az a hír röppent fel, hogy a szociális hozzájárulási járulékot lehetne csökkenteni. A cél kivételesen nem az lenne csupán, hogy a munkáltató terhei csökkenjenek, hanem az is szóba

Zlati Róbert
alelnök

került, hogy ebből hogyan profitálhatnának a munkavállalók. A legegyszerűbb képlet az, hogy az EU-s szomszédokhoz képest is alacsonyán kereső magyar munkavállalók fizetése emelkedjen a munkáltató oldalán megjelenő megtakarítás mértékével. Nem is kis pénzről volt szó, hiszen 7 százalékos járulécsökkentés és ennek hatásaként mintegy 5,7 százalékos nettó béremelés került szóba. Béremelésre szükség van, hiszen már szinte minden területen munkaerőhiány van, s ennek legfőbb oka az alacsony bér.

Persze nincs garancia arra, hogy a járulécsökkentés minden gazdasági társaságnál egyértelműen a bérek emelését eredményezze. Ugyanis a cégeknek két további lehetőségük is van. Az egyik az, hogy azonos bértömeg mellett több munkavállalót foglalkoztat, vagy pedig a megspórolt járulék mértékkel növeli és zsebre teszi a profitját.

Annak, hogy a járulécsökkentés a munkavállalók „borítékjába” kerüljön, egyik igazi garanciája az, hogy erős szakszervezetek működjenek vállalati és ágazati szinten egyaránt. Ehhez persze támogató munkavállalókra van szükség. Ebből a szempontból a vasutasok szerencsés helyzetben lennének.

Közben az is eszembe jutott, hogy a most jóságos, járulécsökkentő színben feltűnő kormányzat mit tett az elmúlt években például a béren kívüli juttatások járulékainak változtatásával, egészen pontosan: ismételt emelésével. Hogy milyen hasonlóságot látok a kettő között? Azt, hogy egyik esetben sem egyeztetettek a szakszervezetekkel. Pedig az érdekvédelemnek mindegyik témában van véleménye, sőt javaslata. A béren kívüli juttatásokkal kapcsolatban kifogásoltuk például az öngondoskodást elősegítő pénztári befizetések járulékainak emelését. És a béremelések kapcsán is volt javaslata a konföderációnknak.

A Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) javaslata az volt, hogy három éven keresztül emelkedjen a minimálbér 9-9 százalékkal és a negyedik évben csökkenjen az szja 9 százalékra. Így 2019-re a hazai minimálbér nettó értéke elérhette volna a létminimum értékét.

A mostani kormányzati, miniszteri ötletnek ilyen típusú, hosszú távú perspektívája nem látszik. A vasutasok közben meg abban reménykednek, hogy a kormány tényleg velünk van és megadja a szakszervezetünk követeléseit: a 30 milliárd forintos bértömeg növelést.

Takarítók, üzemeltetők

Bebizonyosodott, hogy a MÁV Zrt. szervezeti változásai, illetve a visszaszervezett tevékenységek, az ahhoz kapcsolódó munkafolyamatok és az érintett munkavállalók nem minden esetben találtak egymásra. Ön-

Határozott véleményem, hogy jó az irány, ha a MÁV Zrt-be visszaintegrálnak a leányvállalatai. Ez a vasúti munkafolyamat a MÁV Létesítményüzemeltető és Vasútör Kft. visszaszerzésével teljesült. Az viszont vitathatatlan – legalábbis szerintem –, hogy ezt a „tolatást” nem szakszerűen hajtották végre.

A kinevezések hiányában senki nem fogadta az LV-ből visszakerült és mintegy 1400 munkavállalót.

magában az is problémába ütközött, hogy az újonnan alakuló Területi Ingatlankezelő és Zöldterület Karbantartó Főnökségek vezetőit a Területi Osztályvezetőkkel együtt időben kinevezték.

A kinevezések hiányában senki nem fogadta az LV-ből visszakerült mintegy 1400 munkavállalót.

Mondhatnánk azt is, hogy mindenki ugyanazt a feladatot végzi, mint az előző munkáltatójánál, de valljuk be őszintén: vezetők hiányában a munkavállalóknak nem nagyon volt hova fordulniuk, hogy a problémákat megoldják. Furcsa az is, hogy egyes szolgálati helyeken már időben meg tudtak állapodni az erősáramú feladatok és az azt végző munkavállalók szétosztásáról, ugyanakkor előfordult olyan is, hogy a visszaszervezést követően még folytak az egyeztetések. Ráadásul az erősáramú főnökségek vezetői válogattak a villanyszerelők között: aki „balhész”, az maradt a TIZK Főnökségen, még ha kiváló szakember is.

És megindult az elvándorlás

Az erősáramú feladatok szétosztása során az is bebizonyosodott, hogy a főnökségek létszáma és a TIZK Főnökségek villanyszerelői létszáma is kevés a feladatok megoldásához. Kilenc hónap elteltével elmondhatjuk: már alaphelyzetben is kevés villanyszerelő volt, de az alacsony bérek miatt – ahogya a MÁV-csoport más területein is – megindult az elvándorlás.

A TIZK Főnökségekre kerülő munkavállalók egy része megérte azt is, hogy a 2015-ben még az LV-nél elkészített besorolási rendszert a MÁV felülbírált, és például a tevékenység végzésében, irányításában fontos szerepet játszó szolgáltatási egység-vezetők megnevezését megvál-

toztatta. Egyes esetekben az új besorolás bér visszavételt is jelentett. De ugyanígy jártak az LV-nél karbantartónak besorolt kazánkezelők, vagy éppen a területi szervezetben dolgozó humánpartnerek.

Furcsa munkáltatói magatartás

Elég furcsa volt a munkáltató magatartása, mert nem vette figyelembe aényt, hogy a visszasorolt, és ezzel bércsökkenést elszenvedett munkavállalók gyakorlatilag a visszaintegrálás előtt 3 hónappal vették át a módosított munkaszerződésüket, amely a besorolásukat is tartalmazta. Megjegyzem, az LV-nél elkészült besorolás alapján az érintett munkavállalók nem kaptak bérfejlesztést, leg-
többjük – ha a 2013-óta végrehajtott fejlesztéseket nem vesszük figyelembe – 5-6 éve ugyanazért a bérért dolgozott. A munkáltató a visszaszervezést követően úgy gondolta, hogy ezek a munkavállalók aránytalan besorolásban vannak, így a bérük is magas. Ezért figyelmen kívül hagyva az egyenlő bánásmód követelményét, akár törvénytelenül is csökkent a érintettek bérét.

A zöldterület karbantartása terén is igen furcsa volt az érintett vezetés hozzáállása, ugyanis a vegyszeres gyomirtást végző kollégák esetében az egyéni megállapodásokat életben tartotta, így az érintettek jövedelme nem is csökkent. A területen dolgozó többi munkavállaló viszont nem kapott munkavezetői, favágói, cserje- és bozótirtási pótlékot. Az ő jövedelmük havonta akár 15-20 ezer forinttal is csökkent.

Szakszervezetünk, észelve a problémát már februárban kezdeményezte a pótlékok kollektív szerződésbe illesztését, vagy esetleges alapbéresítését an-

vasútörök kálváriája

dr. Kötter József
alelnök

nak érdekében, hogy a kollégák ne szenvedjenek el keresetvesztést.

A munkát és a magánéletet össze kell hangolni

A KSZ helyi függelékek megkötése is problémát jelentett, elsősorban a munkaidő kezdete, illetve vége okozott gondot. Egyes főnökségeken ugyanis az egységesítésre törekedtek, és nem vették figyelembe, hogy az érintett szolgálati helyeken akár 10 éve is ugyanaz volt a munkaidő kezdete és vége. Több helyen csak azért változtattak, hogy az egységesítéssel kevesebb feladata legyen azoknak, akik az időadatokat készítik. Sajnos a munkáltató nem vette figyelembe, hogy a munkát, a családi- és magánéletet a munkavállalók elvárásait figyelembe véve össze kellene hangolni.

Szakszervezetünk továbbra is küzd azért, hogy a visszasorolt és bércsökkenést elszenvedett munkavállalók – már aki ennek ellenére itt maradt – visszakapják a 2016. január 1-jei bérüket. A zöldterület karbantartása terén pedig továbbra is fenntart-

juk a kollektív szerződés módosításának igényét, és kérjük az elmaradt pótlékok visszamenőleges kifizetését a munkavállalók részére.

Azonban nem akarjuk eltitkolni azt sem, hogy a MÁV-hoz visszaérkező kollégáink közül azok, akiknek nem volt, a családtagjaikkal együtt megkapták az ingyenes vasúti utazásra jogosító igazolványokat. A MÁV Kollektív Szerződése is tartalmaz olyan elemeket, amelyek következményeként a kollégák többletjuttatáshoz jutottak. A 210 ezer forintos VBKJ összeg 2016-tól összességében 395 ezer forintra emelkedett.

A folyamat napos és sötét oldala

A visszaszervezés következménye volt az is, hogy – egy 2015-ös döntés szerint – kiszervezik a takarítási tevékenységet, ahol 275-en dolgoztak, és a vasúti tevékenységet is, amely 230 embernek adott munkát. A vasútörösök kiszervezése folyamatban van, tudomásunk szerint 2017 elejére zárul le. A takarítók kiszervezése február közepétől július végéig több lépésben zajlott.

A folyamat egyetlen pozitívuma, hogy a kiszervezést követően egy évig érvényes az érintett munkavállalókra a MÁV Zrt. Kollektív Szerződése. A kiszervezés egyik legnagyobb hátránya az, hogy a munkavállalók és családtagjaik elvesztették az ingyenes vasúti utazásra jogosító menetkedvezményüket.

Szakszervezetünknek komoly harcot kell vívnia azért, hogy a közbeszerzést elnyerő cégek betartsák a Kollektív Szerződésben foglaltakat. Célunk, hogy az elég sajátos foglalkoztatási formához szokott vállalatok betartsák a Munka Törvénykönyvében és a Kollektív Szerződésben foglaltakat.

Szakszervezetünk a mai napig nem kapta meg azokat a gazdaságossági számításokat, és a hatékonysági vizsgálatokat, amelyek indokolnák, hogy az említett tevékenységeket ki kell szervezni.

Problémás munkaerő piaci helyzet

További problémának látjuk a munkaerő piaci helyzet alakulását. A takarítási, vagyoni területen is fogy a létszám, amennyiben ilyen alacsony bérrel

tudják foglalkoztatni a munkavállalókat, nem lehet a létszámokat feltölteni, ennek egyenes következménye, hogy a közbeszerzést elnyerő munkáltatók nem tudják a szerződésekben vállalt kötelezettségeiket teljesíteni. Mindennek következménye a vasúti szolgáltatás színvonalának csökkenése. Megítélésem szerint a létszám problémák alakulása miatt újra kellene gondolni a vasúti tevékenység kiszervezését, illetve az attól történő elállást.

Folytatjuk

kötter

A kiszervezést érintően a következő számokban részletes tájékoztatást adunk arról, hogy a Vasúti Szakszervezetének milyen erőfeszítéseket kellett tenni, hogy a kiszervezésben érintett munkavállalók érdekeit megvédje, és az MT és KSZ szabályait betartsa.

Egy próbaút története

A Pilisvörösvár környéki megállóhelyen a peron néhol kicsit távolabb esik a járművek ajtajától, s ez balesetveszélyes. A MÁV, kifejezetten a VSZ kezdeményezésére egy kerekesszékes utassal együtt tesztelte, s bebizonyította, hogy a vonal villamosítása után forgalomba álló Flirt szerelvényeknél megszűnik a probléma.

Futótűzként terjedt a hír január 5-én: Szabadságliget megállóban egy nő beesett a peron és a vonat közti résbe. Történt mindez azon az esztergomi vasútvonalon, amelynek felújítási költsége méterenként egymillió forint volt. A balesetveszélyes helyzetet az okozza, hogy a vonalon közlekedő Desirók (pót) lépcsői nem minden esetben működnek, ezért a peron és jármű padlószintje között több mint 50 centiméteres távolság, ráadásul némi padlószint különbség is tátong. Ez az állapot a felújítás után, a másfél éves csúszással történt átadáskor is látható

Köszönet a VSZ-nek

volt, s a térség polgármesterei már akkor jelezték a MÁV vezérigazgatójának. A cégvezető nyugtatgatta a kedélyeket: a probléma megoldódik majd a Flirt motorvonatok beállításával.

Hittük is, meg nem is, hogy így lesz, ezért egykori VSZ-es tisztségviselőként a szakszervezet elnökéhez, Meleg Jánoshoz fordultam segítségért.

Ez év áprilisban Zlati Róbert alelnök, Fridrich Imre szakmai képviselővezető és Kondor Norbert munkavédelmi szakértővel közösen jártunk a helyszínen. Több vonatot is megvártunk, hogy megfigyelhessük a peron és a jármű padlószintjének távolságát. Az egyértelmű volt, hogy a peronokat nem fogják átépíteni, ezért úgy döntöttünk, hogy egy, utasokkal közös teszten fogjuk bebizonyítani: a Flirt-vonatokkal biztonságos lesz a fel- és leszállás. A Vasutasok Szakszervezetének elnöke engedélyt kért egy

próbaútra a MÁV elnök-vezérigazgatójától.

A tesztelésre augusztus 30-án került sor: egy Flirt-egység végigjárt a leginkább érintett megállókat és a MÁV szakemberei dokumentálták a helyszíni mérések eredményét. Megnyugtató volt látni mennyivel könnyebben és biztonságosabban lehet a villamos motorvonatra fel- és leszállni, mint a Desirókra. Egyértelmű lett mindenki előtt – egy közösségi portálon az ügyel rendszeresen foglalkozó csoport tagjai számára is –, hogy a Flirt-ök forgalomba állításával meg fog szűnni a balesetveszélyes helyzet.

Köszönjük a segítséget! En is köszönöm a támogatást és a kitartást, ahogy a VSZ mellénk állt. Reméljük, hogy a villamosítás és a Flirt üzembeállítása nem fog úgy elhúzódní, mint a vonalfelújítás.

Viola János (egykori – ma már nyugdíjas – VSZ-aktivista, Pilisvörösvárról)

Németh Tamás,

a Szombathelyi TK vezetője

„Nem kell tagnak lenni, de akkor biztos, hogy nem leszel mozdonyvezető”. Ez, az akkori – 1980-as – viszonyokat teljesen jellemző, félig vicces mondat volt az első kapcsolata a mozgalommal és a kezdete a későbbieknek, a jelennek is. Németh Tamás, a Szombathelyi TK vezetője, aki az 1989-es óta minden sztrájkban részt vett, a tagszervezést, a közvetlen és rendszeres személyes beszélgetéseket, s mindenekelőtt a szavahihetőséget tartja az eredményes érdekvédelmi munka kulcsának. Csábították más szakszervezethez, de nem lett hűtlen a VSZ-hez, amelynek 36 éve a tagja.

Alapvetően mindig is közösségi ember voltam, tehát, nem is volt ellenemre a szakszervezeti belépés.

Jót beszélgettünk! – mondanám, ha szemtől szemben ülhettünk volna egy csendes szobában, s nem 220 kilométerre egymástól, számítógépekre meredve lestük volna egymás szavát. A „videokonferencia”, ahogy a távolság miatt kivételesen beszélgetni kényszerültünk nem egyszerű műfaj, különösen nem úgy, hogy az egyik fél hangja – ez esetben a kérdező újságíróé – jelentős késéssel érkezik meg a másikhoz. Ez a technikai malőr kissé nehezítette a közvetlen, meghitt interjúhangulat kialakulását, de Németh Tamással, a Szombathelyi Területi Képviselőtársaság vezetőjével a körülményekhez képest kellemes beszélgetésbe elegedtünk.

– Mozdonyvezető gyakornokként kezdtem, 1980. június 30-án, ekkor kezdtem dolgozni a MÁV-nál – kezdte kérésemre a visszaemlékezést a Szombathelyi TK vezetője. Ma már furán hangzik, de akkoriban teljesen elfogadott, viccesnek szánt mondatdal nyitott az akkori szakszervezeti titkár az első találkozásunkon: „Nem kell tagnak lenni, de akkor biztosan nem leszel mozdonyvezető”. Nem vettem zokon a „kedves” beszervezést, akkoriban teljesen normális volt, hogy az első napon a belépő papírokkal együtt a szakszervezeti tagságunkat is aláírtatták velünk. A havonta levont díj (ragasztottuk a bélyeget) befizetésén és néhány esetleges szakszerve-

zeti juttatáson kívül jó ideig nem is jelentett semmit a szakszervezeti tagság, igaz, alapvetően mindig is közösségi ember voltam, tehát, nem is volt ellenemre a belépés.

Jó ideig a munkahelyi boldogulás kötötte le a figyelmemet, a mozdonyvezetői vizsga után megszereztem a szakma ifjú mester címet is – mesélte, amikor ahhoz a részhez érünk, hogy mikor kezdett a szakszervezet a tagsági díjnál többet is jelenteni neki. Érdekeséggé vált, hogy érzékeltesse, milyen megbecsült szakma volt akkoriban a mozdonyvezetők, elmondta, hogy az első fizetése – már vizsgázott szakemberként – 6 500 forint volt, míg egy hasonlóan megbecsült bányásznak 5 ezer, s egy jól kereső autószerelőnek 2 700 forint. – No, ez a becsület is már a múlté, a vasutasok keresete a nemzetgazdasági átlag alatt, a sor vége felé kullog, nem keresnek többet, mint bárhol máshol egy három műszakban dolgozó munkás – teszi hozzá keserűen.

A brigádon kívüliek brigádja

Az aktív szakszervezeti munkáját firtatom tovább, mire kiderült, közösségi szervezőként először brigádalapításban jeleskedett: a sok szocialista brigád között

Németh Tamás ötletére megalapították néhányan a brigádon kívüliek brigádját, amit öt éven át vezetett. Ez már komoly közösségi életet és rendszeres társadalmi munkát hozott az életébe – mondta. Közben, 1988-ban felhagyott a mozdonyvezetéssel és mozdonyfelvigyázó lett. Már egy évvel később, 1989-ben sok társával együtt részt vett az első vasutas-sztrájkban, s aztán később mindegyikben, amit a VSZ is támogatott. A kezdetektől egészen 2014-ig szinte folyamatosan tanult. Mind az állami, mind a vasúti szférában felsőfokú tanulmányokat folytatott.

„A VSZ-hez tartoztam”

„Nagyjából ekkortól, 1990-től kezdtem tudatosan is foglalkozni a szakszervezettel, mert a mozdonyvezetők megalapították a maguk érdekvédelmi szerveződését és hívtak, lépjek át hozzájuk. Nem mentem, mert VSZ-tag voltam, s az is akartam maradni. Furcsa helyzet volt, akkor alig néhány mozdonyvezető maradt a VSZ-nél – emlékezik vissza. Arra a kérdésemre, hogy miért nem lépett át ő is, egyszerűen csak megismételte, „én mindig a VSZ-hez tartoztam”. Itt jegyzi meg: 2008-ban, amikor 4800 mozdonyvezetőt és 400 egyéb területen dolgozót átszerveztek a MÁV Trakcióba, ő volt az egyetlen, aki a VSZ frakciót képviselte. Az ÚT-ben elnökként

„Tagszervezés, hitelesség, pontos tájékoztatás”

A VSZ által rábízott feladatokat sem hanyagolta el, tisztségviselői munkája mellett a Trakció VET üléseinek állandó résztvevője volt.

és a Központi Üzemi Tanácsban tagként vett részt – sorolta.

A Vontatási Főnökség Szombathely alapszervezetnél helyettes titkár, majd titkár lett. Később, egy év helyetteség után ő lett Szombathely Területi Képviselőtársaságának vezetője – próbáljuk sorba rakni az eseményeket. Jelenleg is a területi képviselők közül egyedülként, a területen a második legnagyobb, 160 tagú gépészeti alapszervezetnek a titkára – jegyzi meg, hozzátéve: amikor már vontatási főirányítóként dolgozott, a Gépészeti Intéző Bizottságnak is tagja lett. Némileg csapongva felidézi a 2009-es időszakot, amikor központosították a Trakció irányítási szervezet működését, arra kényszerítették, hogy ezt a fővárosban lássa el. Hetente legalább háromszor Budapesten kellett lennie, miközben minden egyéb más szakági döntéshozó testület a helyén maradhatott. – Ez nemcsak ésszerűtlen és embertelen megoldás volt – szinte folyamatos ingázás Szombathely és Budapest között –, hanem olyan súlyosan elhibázott döntés is, amely komoly kárt okozott a vállalatnak – állítja, s igazát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy végül megszüntették ezt az állapotot, éppen az ő indokai alapján, amelyet több levélben is megírt az illetékeseknek. A VSZ által rábízott feladatokat sem hanyagolta el, tisztségviselői munkája mellett a Trakció VET üléseinek állandó résztvevője volt.

Arra a kérdésemre, hogy mi mindent csinál, a részletes válaszából azt szűröm le, hogy mindent. Ennél pontosabban: területi képviselő-vezető, alapszervezeti titkár, GIB-tag, elnökségi tag. Vagyis, min-

den szakmai probléma, s ezzel kapcsolatban minden feladat eléri őt, főleg annak a sajátosságának az okán, hogy a pillanatnyilag 1600 tagot számláló területen vannak a MAV-csoporttól, a GYSEV-től és sok gazdasági társaságtól is kollégák.

Tagszervezés és szavahihetőség

Legfontosabb feladatai között említi a tagszervezést – amelyről a közbevetésemre kiderül, hogy ezzel akár kiemelten, egy külön csoportban is foglalkozna –, a pontos és hiteles tájékoztatást. Ez utóbbival kapcsolatban megjegyzi, hogy az embereket egyébként is nehéz „összehozni”, s egy hiteltelen szakszervezeti vezető végtelenül sokat árthat a mozgalomban. – Sajnos alig van olyan értelmes fiatal, akit rá lehet venni, hogy hasznosítsa a tudását és rátermettségét a szakszervezetben. Ennek részben az érdektelenség és a hitevesztettség, másrészt pedig az időhiány, vagyis a megélhetés utáni hajsza, a sok plusz munka az oka.

Ugy tudom, ezen a területen mégis igen jók a tagszervezési mutatók, ami az ön nevéhez fűződik – jegyzem meg. – Csinálhatnék én itt bármit, ha nem lennének mellettem azok a kollégák, azok az alapszervezeti titkárok – 28-an –, akik nélkül megállna a gépezet. Jó emberek vesznek körül, jó tanítói voltak, mondja, s itt említi meg jelenlegi helyettesét, az egykori szakszervezeti „főnökét” Szuchy Antalt, aki a VSZ ONYSZ TK Szombathely vezetője és egyben az „aktív” területen helyette-

Legfontosabb feladatai között említi a tagszervezést, valamint a pontos és hiteles tájékoztatást

se és Meleg Jánost, a VSZ jelenlegi elnökét is, akikkel mindig is baráti, harcostársi viszonyban volt.

A közvetlen beszélgetésnél nincs hatékonyabb

A tisztségviselői feladatok sorrendjében az elsők között említi a pontos tájékoztatást, amiben a VSZ jó úton halad ugyan, de folyton lehet javítani. Fontosnak tartja, hogy a tagok mindegyike megértse és elhiggye a VSZ üzenetét, s ne más szakszervezetek által bedobott rémhíreknek és mézesmadzagoknak „dőljön” be. Ezt nagyon nehéz megakadályozni – sóhajt –, ehhez oda kell menni az emberekhez, s mindenkinek a maga nyelvén elmagyarázni a tényeket. Ez sok munka – szögezi le –, szinte folyton menni kell, személyesen ellátogatni a terület minden részére, mert a közvetlen beszélgetésnél alig van hatékonyabb tájékoztatás. De nemcsak a tagokkal, hanem a munkáltató vezetőivel is jó kapcsolatot kell ápolni. Sok problémát csak így lehet megoldani, a dolgozói kéréseket így lehet teljesíteni. Németh Tamás sokakkal egyetértésben azt vallja, hogy amit helyben el lehet intézni, azért kár máshol, feljebb kopogtatni.

A legnagyobb problémákról firtatom, olyanokról, amiket a beszélgetésünk összegzéseként kiemelve. Válaszában ismét előkerülnek az alacsony fizetések, s a munkaruha probléma. Ez utóbbiban ezen a területen különösen nagy kontraszt lehet, hiszen gyakran egymás mellett dolgoznak például MAV-os és GySEV-es kollégák, s utóbbiak bizony jobb feltételek között. Ez feszültséget szül – szögezi le.

Arra a felvetésemre, hogy ez a fajta szakszervezeti feladat és munka, amit csinál, egész embert igényel, rögtön leszögezi: a legtöbb szakszervezeti vezető így csinálja, ő sem különb a többiekénél. De az tény – mondta –, hogy szeret törődni az emberekkel, szereti ezt az életformát, amit a család, a barátok és közeli ismerősei is elfogadnak és támogatnak, hiszen már így ismerték meg őt.

– Mit csinál legszívesebben a szabadedjében? – kérdezem, amire rövid gondolkodás és egy halvány mosoly kíséretében megjegyzi, hogy szeret vízparton időzni és jókat kirándulni.

A munkáltatói

E hónapban beszéljünk a munkáltató munkavállalóval szembeni követeléseinek érvényesítéséről! A munkaadónak számos alkalommal merülhet fel anyagi jellegű igénye a dolgozóval szemben, például kártérítési követelés egy megrongált munkaeszköz miatt vagy akár tandíj visszakövetelése tanulmányi szerződést kötő, de sikertelenül vizsgázó munkavállalótól. A lehetséges követelések száma végtelen.

A fizetési felszólítást a 2012-es munka törvénykönyve hozta be a hazai joggyakorlatba, ezt megelőzően a jogintézmény ismeretlen volt a magyar munkáltatók és munkavállalók számára. Friss jogi megoldással van tehát dolgunk, aminek az ismerete a munkavállalók számára különösen fontos. Mi több: alapvető fontosságú, mert elegendő akár egyetlen aprócska eljárási

bakit elkövetni, és máris csöngethet a végrehajtó!

Felszólítás felszólítás hátán

Bárkinek lehetnek pénzkövetelésesei másokkal szemben. Ezeket számos módon érvényesíthetjük. Kezdeményezhetünk például pert, végrehajtóhoz fordulhatunk vagy akár megkérhetjük a nagydarab haverunkat, hogy győzze meg a kapualjban a nem törlesztő adósunkat, hogy okosabban tenné, ha mielőbb fizetne (ez utóbbi megoldás nem ajánlott). Vagy írhatunk levelet.

De mi történik, ha egy átlagos, hatósági jogkörrel fel nem ruházott halandó fordul levélben az adósához? Semmi. Jó esetben a kötelezett belátja, hogy tartozása van, és megijed. Még jobb esetben önként fizet. Rosszabb esetben egy gúnyos mosollyal szakszerűen iktatja a levelet – a kukába.

És mi történik, ha ügyvédhez fordulunk, hogy ő írjon dörgedelmes levelet az adósnak? Semmi. Jogi szempontból az ügyvéd által megírt felszólítás alapvetően nem különbözik a más által küldött levelektől. Az ügyvéd annyit tesz, hogy körültekintően megfogalmazza az adós lehetséges magatartásának vagy mulasztásának következményeit, vázolja az eljárás lehetséges kimenetelét, bízva abban, hogy a makacs kötelezett megijed, és fizetni fog.

Hatékony megoldást valójában a per, majd az azt követő végrehajtás jelenthet. A perek viszont hónapokig, gyakrabban évekig is elhúzódhatnak. Tárgyalás, tárgyalást követ, első fok, másodfok, rendkívüli perorvoslatok... Hogy a végrehajtásról ne is beszéljünk!

A jogrendszer az eljárások gyorsítása érdekében alkalmazza a fizetési meghagyást. Ez a közjegyző előtti eljárás a következőképpen zajlik: a jogosult a közjegyző irodájában betérjeszti a bizonyítékait az adós ellen, például egy tartozáselismerő nyilatkozatot. A közjegyző kiállít

**ELEGENDŐ AKÁR EGYETLEN
APRÓCSKA ELJÁRÁSI BAKIT
ELKÖVETNI, ÉS MÁRIS
CSÖNGETHET**

A VÉGREHAJTÓ!

fizetési felszólítás

A munkáltatónak a törvény biztosítja azt, hogy fizetési felszólítással ér-

vényesíthesse a munkavállalóval szembeni, a munkaviszonnyal összefüggő vagyoni igényét a minimálbér háromszorosának mértékéig, tehát jelenleg 333 000 forintig. Mindenféle bírósági eljárás nélkül.

ja a fizetési meghagyást. Ez végső soron tehát ugyanolyan fizetési felszólítás, mint amit bárki megírhat, de van egy óriási különbség az egyszerű felszólításokhoz képest: míg egy egyszerű felszólítást különösebb következmény nélkül az adós félvállról vehet, addig a fizetési meghagyás figyelmen kívül hagyásának súlyos ára van. Ha ugyanis az adós nem válaszol, és nem is fizet, a meghagyás jogerőre emelkedik, s végrehajtható lesz. Ha az adós úgy érzi, hogy a követelés alaptalan, akkor ezt tizenöt napon belül jelezheti – úgynevezett ellentmondással élhet – és ilyenkor az ügy perré alakul.

MEGKÉRDŐJELEZHETŐ PÁRTATLANSÁG

MINDENKÉPPEN KI KELL, HOGY FEJTSEM A VÉLEMÉNYEMET A MUNKÁLTATÓI FIZETÉSI FELSZÓLÍTÁSRÓL: OLYAN FEGYVERT ADNI A MUNKÁLTATÓ KEZÉBE, MELLYEL BÍRÓI ELJÁRÁS NÉLKÜL KOMOLY PÉNZ-ÖSSZEGET KÖVETELHET A MUNKAVÁLLALÓKTÓL, IGEN VESZÉLYES HELYZETEKET SZÜLHET, AMELYEKNEK A DOLGOZÓK LESZNEK A KÁRVALLOTTJAI. KÜLÖNÖSEN, HOGY A MUNKÁLTATÓ A VÉGREHAJTÁST BÍRÓI ÍTÉLET NÉLKÜL KÉNYSZERÍTHETI KI. AZ A TÉNY PEDIG, HOGY A FELSZÓLÍTÁSSAL ÉRINTETT MUNKAVÁLLALÓNAK KELL PERT INDÍTANIA, TOVÁBBI MÉLTÁNYTALANSÁGOKAT SZÜLHET. AZ ÁLTALÁNOS JOGI ALAPELV SZERINT MINDIG AZ INDÍT ELJÁRÁST, AKINEK KÖVETELÉSE VAN. TEHÁT JELEN ESETBEN, HA EZT AZ ALAPELVET KÖVETNÉ A TÖRVÉNY, A MUNKÁLTATÓNAK KELLENE PERT INDÍTANIA A MUNKAVÁLLALÓVAL SZEMBEN. AZONBAN EZ MOST MEGFORDUL. A MUNKAVÁLLALÓNAK KELL PERELNIE, KERESETLEVELET ÍRNI VAGY ÜGYVÉDET FOGADNIA, ADOTT ESETBEN ILLETÉKET FIZETNIE. A MUNKAVÁLLALÓ TEHÁT ELEVE VÉDEKEZŐ HELYZETBŐL INDUL A JOGVITÁBAN. EGY OLYAN JOGI MEGOLDÁS, AMI A MUNKÁLTATÓT MAJDNEM HATÓSÁGI JOGKÖRREL RUHÁZZA FEL, A PÁRTATLAN BÍRÓI ELJÁRÁS LEHETŐSÉGÉT MINIMÁLISRA SZORÍTJA ÉS RENDKÍVÜL SZÜK ELJÁRÁSI HATÁRIDŐKKEL DOLGOZIK, OLYAN, MINT A KIBIZTOSÍTOTT KÉZIGRÁNÁT, VAGY MINT EGY CSÖRE TÖLTÖTT PISZTOLY. ÉS PONTOSAN UGYANOLYAN ÓVATOSAN SZÜKSÉGES VELE BÁNNI.

A munkáltatói felszólítás kötelez

Okkal merül fel a kedves olvasóban a kérdés: ha az e havi számnak kifejezetten a munkáltató által kiadott fizetési felszólítás a tárgya, akkor miért kellett eddig mindenféle felszólításokkal és a fizetési meghagyás ismertetésével foglalkozni?

Nem véletlenül. A munkáltató által küldött fizetési felszólítás alapvetően különbözik az egyszerű felszólítástól, de a fizetési meghagyásos eljárástól is. És pontosan ez a különbség teszi a jogintézményt veszélyessé.

A munkáltatónak ugyanis a törvény biztosítja azt, hogy fizetési felszólítással érvényesíthesse a munkavállalóval szembeni, a munkaviszonnyal összefüggő vagyoni igényét a minimálbér háromszorosának mértékéig, tehát jelenleg 333 000 forintig. Mindenféle bírósági eljárás nélkül. A törvény a munkáltatói felszólítással kapcsolatban az összehatáron kívül egyéb feltételt nem támaszt. A munkáltatónak elég kiadnia egy felszólítást. A munkavállaló viszont – bár a felszólítás lényegében nem különbözik a „mezei” felszólításoktól – nem teheti meg, hogy hallgat. Nem tépheti csak úgy össze a levelet, ahogy azt egyébként megtehetné, ha a felszólítás a szomszédjától jött volna. Ha ugyanis a munkavállaló harminc napon belül nem reagál – például nem indít pert –, akkor a munkáltató fizetési felszólítása jogerőre emelkedik, és végrehajtható lesz.

Mit tegyünk a felszólítással?

Ha a munkáltató fizetési felszólítást küld, és nem ismerjük el a követelés jogosságát, bírósághoz kell fordulnunk. A törvény ugyanis úgy rendelkezik, hogy a fizetési felszólítás kézhez vételétől számított harminc napon belül pert kell indítanunk. Nem győzöm hangsúlyozni, hogy mennyire fontos a határidő megtartása: ha kifutunk belőle, akkor a fizetési felszólítás jogerőre emelkedik, és a munkáltató végrehajtást kezdeményezhet. Ha pedig a végrehajtás elindul, nagyon nehéz és bonyolult az ügyet a megfelelő kerékvágásba terelni. Ilyenkor már csak a perújításban vagy a végrehajtás megszüntetési perben bízhatunk, ami – még ha eredményre is vezet – sajnos rendkívül hosszadalmas tortúrát jelent.

Nézzünk egy példát!

Bertalan elunja, hogy a munkáltatója nem biztosít neki munkavédelmi bakancsot, holott a

vágányok között munkát végzők számára kötelező e védőeszköz átadása. Amikor egy nap szög megy a lábába, végképp betelik neki a pohár. A munkáltatónak kötelessége lett volna a bakancsot biztosítani, nem teljesítette a kérést. Más szóval a munkáltató a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan megszegte, s ez a mulasztás a dolgozó azonnali hatályú felmondását vonja maga után. Bertalan tehát azonnali hatállyal felmond, ami ellen a munkáltató – tudva, hogy a munkavállalónak végső soron igaza van – nem tiltakozik.

Igen ám, de Bertalannak volt egy tanulmányi szerződése, melynek alapján a munkáltató a számítógépes tanfolyam díját teljes egészében fedezte, cserébe a dolgozó vállalta, hogy három évig nem mond fel. A munkáltató, arra hivatkozással, hogy Bertalan felmondta a munkaszerződését, most a képzés százötven ezer forintos díját követeli. Bertalan azonban lelkes amatőr munkajogásként tudja, hogy nem kell visszafizetnie a tanfolyami díjat a munkáltató szerződésszegése esetén, azonban – bár ír egy levelet, hogy a követelés a fenti okok miatt alaptalan – nem támadja meg bíróságon a követelést. A munkáltató a keresetindítási határidő leteltével egyszerűen elsétál a bíróságra és végrehajtást kér. Bertalan akkor jön rá, hogy bírósághoz kellett volna fordulnia, amikor csönget nála a végrehajtó. Nem volt elég a munkáltatónak írt levél, perre kellett volna mennie. Bertalan végül ügyvédet fogad, aki már csak a perújítás során tudja elmagyarázni a bírónak, hogy a munkáltatónak eleve nem lett volna joga fizetési felszólítást küldeni. Az ügy végül megoldódik, Bertalan a pénzét a munkáltatótól visszakapja.

De az ügy befejezéséig évek telnek el.

Balczer Balázs

Fontos

A fizetési felszólítás kézhezvételét követően azonnal lépni kell és bíróságon kell megtámadni a munkáltató követelését, ellenkező esetben az időnk, a pénztárcánk és idegsejtjeink fogják bánni a feledékenységgünket.

Idén nem teljesül az üzleti terv

Idén nem teljesül az üzleti terv, miután a bevétel 13 százalékkal csökkent, a cég nehéz helyzetében a régi jó cargós hr-programok újraindítására nincs lehetőség.

Már hagyománynak mondható, hogy a Vasutasok Szakszervezetének tuzséri faháza nyár vége közeledtével otthont ad a Rail Cargo Hungaria Záhony TÜK Üzemi

sincs ingyen. Mindenért meg kell dolgoznunk, ami a munkavállalók támogatása nélkül lehetetlen – mondta, majd felhívta a figyelmet arra, hogy a korábbi vívmányaink megőrzésére sok energiát kell fordítanunk.

Gáncsos Istvánnak és Gubik Lászlónakadtunk át oklevelet.

Ezek után következett a finom babgulyás. Összességében elmondhatjuk, hogy sikeres napot zártunk – a szervezőknek köszönhetően is –, attól függetlenül, hogy a cégnél bár stabil a foglalkoztatás, mindig akadnak olyan problémák, amelyek megbeszélése elengedhetetlen, a vezetők és munkavállalók párbeszéde nélkülözhetetlen.

Juhász Tiborné

Tanácsának és Munkavédelmi Bizottságának kihelyezett, kibővített ülésére. Az idén sem volt ez másként, annyi különbséggel, hogy idén fórum keretében rendezték meg, s ezen Zubály Bertalannak, az RCH KÜT elnökének köszönhetően csaknem hetvenen vettek részt. Az időjárás nem kedvezett, de az eső ellenére is eljöttek a meghívottak – szinte mindannyian – a Tisza-partra. A rendezvényt Zubály Bertalan nyitotta meg.

Az elmúlt tíz évet Gáncsos István TÜK-vezető elemezte és értékelte, majd Gubik László mutatta be a Záhony-Port Zrt. történetét és jelenlegi helyzetét, kapcsolatrendszerét. Vincze Teodórától megtudhatuk, hogy a jól bevált cargós programok újraindítására nincs lehetőség. Felhívta a figyelmet, hogy aki nyugdíjas korú – itt főleg a nők 40 éves nyugdíjaztatására célzott –, ne várjon a programra. Azt is elmondta, hogy a középtávú foglalkoztatási megállapodás meghosszabbítását tervezik 2022-ig.

„Semmi sines ingyen”

Horváth Ottó az RCH és Záhony TÜK aktuális helyzetéről adott tájékoztatást. Sajnos a cég helyzete most sem mondható rózsásnak, hiszen a bevétel mintegy 13 százalékkal csökkent, így az idei év üzleti terve vélhetően nem fog teljesülni.

Meleg János a MÁV és a szakszervezetek közötti kapcsolatról beszélt. – Semmi

A VSZ-t képviselték

Szakszervezetünket Meleg János elnök és Zlati Róbert érdekvédelmi alelnök képviselte. Az RCH felső vezetői közül jelen volt Vincze Teodóra humánigazgató, Horváth Ottó üzemeltetési igazgató, Gyarmati Tamás BBM-vezető és Simon Ferenc, a humánpartner szervezet vezetője. Mivel a fórum fő témája aktuális helyzet-elemzés volt, meghívást kapott Gubik László, a Záhony-Port Zrt. vezérigazgatója, és a cég több vezetője is.

Zlati Róbert a cargós érdekvédelem köré fűzte mondandóját. Elmondta, hogy fel kell készülnünk az őszi bértárgyalásokra, s bár a munkáltató nem tervezi a Kollektív Szerződés módosítását, az abban szereplő pozitívumokat nem szabad feladni. Végül kiemelte, hogy míg a MÁV-nál az új munka törvénykönyve módosításait átvezették a Kollektív Szerződésbe, addig a cargónál szinte a tíz évvel ezelőtti KSZ él.

Kitüntetések, kötetlenül

A fórum kötetlen beszélgetéssel folytatódott, előtte azonban az RCH és a Port vezetői Elismerő Oklevélben részesítették egymás munkavállalóit. Az RCH a jó kapcsolatok ápolásáért Pócsik Attilának, míg a Port Mester Béla részére adta át az elismeréseket. S ha már itt tartunk: a Vasutasok Szakszervezetének elnöke és jómagam a jó munkaügyi kapcsolatokért

Alakul az RCH forgalma

A mezőgazdaság és a Duna-ferr húzhatja ki a csávéból az RCH-t, a gabona- és répaszállítás miatt még bérbe is kell venni kocsikat. Ezen a területen egyébként van javítanivaló, majdnem 750 kocsi vár futó javításra.

Kezd alakulni a forgalom – mondta Kovács Imre, a Rail Cargo Hungária elnöke-vezérigazgatója az RCH KÜT augusztus 30-án megtartott ülésén. Nulladik napirendként elmondta, hogy augusztusban végre elindult a gabonaszállítás, amely azt jelenti, hogy a több mint hétszáz kocsi folyamatosan dolgozik sőt, még külföldi vasutaktól is veszünk kölcsön ideiglenesen kocsikat. Biztató jelek vannak a következő hónapokra is, hiszen a répaszállítás, valamint a kő- és kavicsforgalom is elindul.

Ehhez párosul a Duna-ferr forgalma, ami szintén ígéretesen növekszik.

Legfontosabb a kocsellátás

Az elmúlt hónapokat Horváth Ottó üzemeltetési igazgató értékelte.

Mint mondta, most a legfontosabb a kocsellátás, mert az nem tartható, hogy jelenleg is csaknem 750 vár futójavításra. Ezen sürgősen változtatni kell, ezért e területen is intézkedések várhatóak.

Az év végén lejáró vontatási keretszerződés helyzetéről elmondta, folynak a tárgyalások s év végére megszülethet egy hosszú távú megállapodás a MÁV Starttal. Az elmúlt hét hónapban a humán területen semmi komoly változás nem volt, így nincs is szükség beavatkozásra – tudta meg a KÜT Simon Ferenc hr szervezetvezetőtől. A záró létszám 1899 volt.

Az elégedettség mindennél fontosabb

Vincze Teodóra humán igazgató a most induló gyakornoki programról, valamint a következő öt évre vonatkozó tervekről

beszélt. Tájékoztatást tartott az SZMSZ legutóbbi változásairól, valamint a véleményezésre átadott utasítás tervezetéről.

Ő is nagyon fontosnak tartja a dolgozói elégedettség-felmérést, s kéri, hogy mindenki éljen a véleménynyilvánítás lehetőségével, s a kitöltött kérdőívet küldje vissza Bécsbe.

A KÜT döntött a felügyelőbizottsági delegálásról is: hosszú előkészítés és az RCH-nál működő szakszervezetek véleményének figyelembe vételével öt évre Mózes Tibor és Zlati Róbertet delegálja munkavállalóként az fb-be.

Az ülés zárásaként a két ülés között történetekről adott tájékoztatást Zubály Bertalan KÜT-elnök, valamint a rendkívüli élet-helyzetbe került munkavállalók szociális segélyének odaítéléséről is döntött a tanács.

Zubály Bertalan
KÜT elnök

Várható fordulat

A Duna-ferr sokat javíthatna a záhonyi helyzeten

Akár megduplázná záhonyi forgalmát – és ezt 3-5 évig hajlandó lenne tartani – a Duna-ferr, amennyiben másfél euróval csökkenne a fuvardíj. A vasmű a körzet mintegy hárommillió tonnás átrakási forgalmából jelenleg csaknem 1 milliót biztosít. A VSZ a feltételek megteremtésén dolgozik.

Jelentősen növelné a záhonyi átrakóforgalmát a Duna-ferr azzal, hogy minden keleti irányú, valamint ideiglenesen a tengerentúlról érkező szállítmányait is Záhonyon keresztül fuvarozná Dunaújvárosba. Úgy tudjuk, mindennek a feltétele az lenne, hogy tonnánként másfél euróval csökkenjen a fuvardíj mértéke. Ezt meg lehetne – kellene – osztani a fuvarozásban részes vállalkozások között. A MÁV, a Záhony-Port, a többi átrakó cég és az RCH egyaránt adhatna kedvezményt. Az RCH vállalna 60 centet, a MÁV-tól ugyanennyit várnának, a maradék 30 centet pedig az átrakóknak kellene bevállalni.

Mi a VSZ-nél azt gondoljuk, hogy ez a vál-lalás nem lehet akadálya annak, hogy a fel-vázolt mértékű növekedés megvalósuljon a

térség forgalmában. Egyértelmű, hogy a foglalkoztatás biztonságát garantálná, és még növekedést is generálhatna.

Az ügyben leginkább a MÁV magatartása a kérdéses. Záhony legnagyobb vetélytársa a szlovák átrakó, Ágcsernyő a gyorsasága és elsősorban az ára miatt. Ha viszont a keleti árut ott rakják át és Hidasnémetiben jön be Dunaújváros irányába, az azonos távolság miatt a MÁV-nak ez ugyanazt a bevételt jelenti pályahasználati díjból, ezért nem érdeke kedvezményt adni. Viszont nem lehet közömbös a csoporttag Záhony-Port működése, eredménye, foglalkoztatási helyzete.

Reméljük, ezen elgondolkodnak az érintettek.

Persze a VSZ mindezek érdekében tenni is kíván, ahogyan a múltban is többször felhívtuk a figyelmet a térség problémáira. Most a kapcsolatrendszerünk felhasználásával megpróbáljuk összehozni a gazdasági és a politikai szereplők egyeztetését. Reméljük, hogy a találkozó – vagy találkozók – eredményéről legközelebb beszámolhatunk.

Zlati Róbert

Hagyományteremtő

Öt napig ingyen nyaralhatott 23 gyerek a VSZ üdülőjében, Zamárdiban, augusztus 20-24 –ig. Ez volt az első, de a szervezők ígérik, nem az utolsó táboroztatás a vízparti nyaralóban, ahol a VSZ-es kollégákon kívül képzőművész és pedagógus felnőttek is segítettek a gyerekek felügyeletét, szórakoztatását. A száraz tények helyett most idézzük fel az élményeket egy résztvevő kislány, és egy szülő szemszögéből.

„Kedves Naplóm!

2016. augusztus 20-a (szombat) este

Most értem be a Balaton partról, tűzijátékot néztünk a többiekkel. Nagyon szép volt, körbe mentek a fények, mindenhol lótték a színes csillagokat. Sok minden történt ma. Reggel korán keltem, anyuval a Keletihez mentünk, ott találkoztam a többiekkel, akik szintén a táborba jöttek. Külön busz hozott minket Zamárdiba, a VSZ üdülőjébe. Az út kicsit hosszú volt, de a mellettem ülő kislánnyal sikerült összebarátkozni. Voltak olyan gyerekek is, akik máshonnan jöttek, velük a táborban találkoztam először. Képzeld, az üdülő végén van a vízpart! Külön kis házikóban lakunk, 2 kislánnyal kerültem egy szobába, szerintem egész jó fejek. Ebéd után mehetünk fürödni a

Balatonba, amit nagyon vártam már. Igyekeztünk elkapni a velünk érkező tanárokat és lefröcskölni őket, de mi valahogy zizesebbek lettünk... Volt célba dobó játék is a vízben. Halacszkába, hajóba meg egy vitorlásba kellett beletalálni labdával. Fürdés után a kertben körülültünk egy nagyon hosszú asztalt, ahol szeretkezeket vágtunk ki színes papírból és mindenki rajzolt magának névtáblát, amit felragasztottunk a pólónkra. Ismerkedős játékot is játszottunk labdával. Pár gyerek nevét már meg is jegyeztem.

Este nagy meglepetés volt: az egyik kisfiúnak aznap volt a születésnapja, kapott egy hatalmas tortát és mindenki ehetett belőle.

2016. augusztus 21. (vasárnap)

Ma csak röviden írok, elég fáradt vagyok az egésznapos játéktól, meg a kirándulástól.

Reggeli után a nagy asztalnál a magyar Szent Koronát készítettük el papírból. Ki kellett vágni, ragasztani. Azt is elmesélték, hogy hogyan és kitől kapta István király, és hogy miért ferde rajta a kereszt. Elmondták, hogy mit ünnepelünk augusztus 20-án.

Csináltam kis hajót is, ami aztán nem bírta a hullámokat.

Délután hoztak nekünk spiccbotokat, hogy tudjunk horgászni. Mindenki kapott egyet, és haza is vihetjük majd őket. Sajnos az idő nem volt annyira jó, de megengedték, hogy kicsit még bemenjünk a vízbe. Délután kirándultunk, egy kilátóba mentünk föl. Az út elég hosszú és fárasztó volt, mert magasra mentünk. A kilátóból látni lehetett az egész Balatont, még a helyet is láttuk, ahol lakunk.

Vacsora után én nagyon fáradt voltam, de még egy kicsit azért rohángáltam a lányokkal, és az egyik szobába meghívtak egy pizsama partira is. Az esti játék után mindenki kapott egy könyvet a Balaton élővilágáról, s azt mondták ebből a könyvből készüljünk fel következő napra, mert verseny lesz. Van benne egy csomó kép a halakról, amiket le lehetett rajzolni. Ezt a könyvet nekünk adták, ami jó is, mert majd otthon meg tudom mutatni apáéknak meg a tesómnak.

táboroztatás

2016. augusztus 22. (hétfő)

Ma nagyon rossz idő van. Esik az eső és nagy hullámok vannak, sajnos nem mehetünk fürödni és horgászni sem. Az ebédlőben rajzverseny volt, remélem díjat is nyerek majd. Egy nagyon szép balatoni képet rajzoltam halacskákkal, meg vitorlással.

Csapatverseny is volt. Egy kalapból húzták ki a neveket, hogy ki kivel lesz együtt. Az én csapatomban négyen voltunk. Különböző feladatokat kellett teljesíteni, voltak kvíz kérdések is. Mindre tudtuk a választ, ügyességi játékokat és kreatív feladatokat is teljesítettünk.

Sajnos délutánra sem sütött ki a nap, de a kinti sátor alatt felépített halfelismerős akadálypályán azért végigmentek a csapatok.

Vacsora előtt filmvetítés volt a szálloda nagytermében. A Dzsungel könyvét néztük meg, és kihirdették a rajzverseny győzteseit. Én is kaptam díjat. Este megint ünnepeltünk, most egyszerre 3 kislánynak volt születésnapja. Már mikor megtudtuk, hogy van ünnepelt a csoportban gondoltuk, hogy megint lesz torta. És így is lett. Nagyon finom volt.

2016. augusztus 23. (kedd)

Sajnos ez volt az utolsó teljes napunk. Olyan kár, hogy holnap haza kell menni, szívesen maradnék még egy pár napot!

Reggeli után szabadprogram volt, én tolasztam a barátnőmmel. A többiek röplabdáztak, a fiúk fociztak és a játszótéren lehetett hintázni, libikókázni is. Közben lehetett menni arcfestésre, kézfestésre és képeket készíteni szivaccsal, meg festékekkel.

Ebéd után még közös fotókat csináltunk, amihez kaptunk egyforma pólót. Nagyon örültem amikor megtudtam, hogy nem kell visszaadni, mert most már nemcsak anyá-

nak meg apának van VSZ-es pólója, hanem nekem is. Ma elmentünk a kalandparkba. Ez volt az egyik legjobb program. Mindenféle akadályokon kellett átvitni. Beöltöztettek minket, és megtanították, hogyan tudjuk magunkat a felszereléssel rögzíteni, hogy biztonságosan használjuk a pályát. Eleinte nem voltam annyira ügyes, de a két tanító néni a földről biztatott és segített mindenkit. Este vacsora után még lehetett horgászni, aztán a táborúti köré telepedtünk, beszélgettünk, énekeltünk, voltak olyan gyerekek, akik műsorszámmal is készültek. Az este végén kihirdették az előző napi verseny eredményeit, mindenki nyert valami szép ajándékot.

2016. augusztus 24. (szerda)

A mostani sorokat már itthonról írom. Vége a tábornak. Reggel jött hozzánk egy kedves szőke néni, akit vezérigazgató asszonynak szólítottak és aki velünk reggelizett, és ajándékot is hozott mindenkinek. Aztán pakolás, és akikkel együtt jöttem a buszon, azokkal együtt

Akik segítettek

A VSZ-es kollégáknak szakmai segítséget nyújtott a nyaraltatásban: Navratil Zsuzsa (tervezőgrafikus, illusztrátor, képzőművész), Szlovák Dorottya (pedagógus), Mátyus Attila (VSZ-tag, távközlési vonalellenőr).

A tábor költségeit fele-fele arányban állta a Vasutasok Szakszervezete és a Hethland Kft. Köszönet a támogatásért a Borsod Megyei Horgászegyesületnek.

mentünk vissza. Kaptunk úti csomagot is, amit gyorsan megettünk. A hazaúton nagyon fáradtak voltunk, én el is aludtam. Már csak akkor ébredtem fel, amikor a városban az első piros lámpánál megálltunk. Anyuék már vártak a Keletinél, aminek nagyon örültem, mert borzasztóan hiányoztak. Hazafelé igyekeztem nekik elmesélni, hogy milyen jól éreztem magam, mennyi új barátot szereztem, és mennyi izgalmas dolgot csináltam ez alatt a pár nap alatt.

Remélem, jövőre is lesz VSZ-tábor Zamárdiban!"

Levél egy boldog gyerek apukájától

(Részlet)

„A gyerekem úgy várta ezt a négy napot, mint a karácsonyi készülődéskor a „Jézuskát”. Sőt, még jobban. Már hetekkel az üdülés előtt kérdezgette: ez ottalvós lesz vagy hoztok, visztek minden nap? Eddig ugyanis bejárós sport táborokban volt. Amikor megtudta, hogy ezúttal ott alszik, örömmel felkiáltott: hurrrá, végre táborozok!...

A pakolásánál gondosan beraktuk a telefont is, mondván, majd minden este beszélünk vele, ám amikor letelefonáltunk a táborba, hogy halljunk felőle kiderült, lemerült a telefonja és annyi dolga volt, hogy nem ért rá – eszébe sem jutott – feltölteni. Szobaparancsnok volt – újságolta lelkesen...

Hazaérkezése után egész estig be sem állt a szája, úgy mesélte az élményeit. Boldogan mutatja a horgászbotját, amit a táborban kapott, s mivel imád horgászni az ágyába is bevitte volna.

Nagyon szépen köszönöm mindenkinek, hogy ilyen csodás élményt szereztek a fiamnak.”

Tiszai hajózás

Csongrádiak Újvidéken

Két csongrádi alapszervezeti titkár, Hegedűs-Biténé Gasztány Erika és Kálmán Zoltán egy jó ötlettől vezérelve elhatározta, hogy hajókirándulást szervez Újvidékre. És a tervből valóság, egy nagyon kellemes kirándulás lett.

Teljesen megtöltöttük a Danúvius hajót, amely 106 résztvevővel indult augusztus 27-én a szerbiai Magyarkanizsára strandolni és a várost megnézni. Habár a Tisza Csongrád megyét átszelve folyik tovább, ezen a vidéken nem sokan szoktak hajó-

ni, közülünk is alig páran gyönyörködhetek korábban a folyóról a tájban és az élővilágban.

Ez a kirándulás Szabó Erzsébetnek, az Állomásfőnökség Szeged gazdasági felelősének is köszönhető, aki jó kapcsolatot ápol a hajózási vállalattal.

Az odafele utat, a gyerekek nagy örömeire tombolával tettük izgalmasabbá. Az országhatár átlépése szerencsére nem volt hosszadalmas, az útlevélvizsgálat már a hajóra lépéskor megtörtént. A kiránduláson sok új ismeretség született, hiszen voltak, akik korábban nem találkoztak egy-

mással. A nyugdíjasaink közül is sokan velünk tartottak.

Hazaérve, a résztvevők még le sem szálltak a hajóról, de már a következő hasonló kirándulásról érdeklődtek. Reményüket fejezték ki, hogy legközelebb messzebb megyünk és még több időt fogunk együtt tölteni.

Köszönet a profi szervezésért!

Kálmán Zoltán

Felháborító, elfogadhatatlan és végtelenül megalázó – leginkább így lehet minősíteni a tényt: a magyarországi munkáltatóknak a nők kevesebbet érnek, mint a férfiak. Legalábbis a bérek közötti különbségek alapján egyértelmű a hátrányos megkülönböztetés, amelyet mielőbb meg kell szüntetni – hangzott el a Magyar Szakszervezeti Szövetség női tagozatának konferenciáján. Az augusztus közepén tartott tanácskozással a Magyar Szakszervezeti Szövetség női tagozata megkezdte országos figyelemfelkeltő kampányát.

MaSZSZ: Azonos bért a nőknek!

Budapestről, a Bérkülönbség – nem csak pénz elnevezésű konferenciával indult, de már Miskolcra is elért, s az ország több pontján folytatódik a MaSZSZ női tagozatának országos kampánya, amelyet a nők és a férfiak közötti bérkülönbség felszámolására indított. A szervezet minden lehetséges eszközt megragad, hogy felszámoltassa a diszkriminatív helyzetet, mert – ahogy Hercegh Mária, a tagozat elnöke az augusztusi konferencián is fogalmazott – „az emberi méltóság is sérül azzal, hogy a nők ugyanazért a munkáért nem kapnak a férfiakkal azonos bért. Ez az állapot azért is törvénysértő, mert az alacsonyabb fizetés alacsonyabb nyugdíjhoz is vezet”. A szakmai konferencián – amelyet Szabóné Fréh Zsuzsanna, tagozatvezető nyitott meg, s Kordás László, MaSZSZ elnök mellett előadást tartott Kiss Ambrus, politológus, Gregor Katalin, az Egyenlő Bánásmód Hatóság főosztályvezetője és Gurmai Zita, ESZP Nőszervezet elnöke, az Európai Bizottság fejlesztési biztosításának esélyegyenlőség szakértője – bejelentették, hogy a MaSZSZ a különbség megszüntetésére kötelező bérbarométert – is – szorgalmaz. Ez olyan nyilvános adatbázis lenne, ahol a munkáltatóknak nyilvánosságra kellene hozniuk, kinek, mennyit fizetnek. A szövetség szerint a minimálbérnek el kellene érnie a létminimumot, ehhez csökkenteni kellene a bérek adóterheit. A téma kapcsán Kordás László bejelentette, hogy a MaSZSZ megkezdte a felkészülést az őszi bértárgyalásokra, és azt szeretné, ha ezen már a nők és a férfiak közötti bérszakadék csökkentéséről is tárgyalnának.

Értelmetlen titkolózás a bérek körül

Hercegh Mária kitért arra is, hogy már a számokban sincs egyetértés a felek között, a nők által elszenvedett bérkülönbség nagyságára 3,8-tól 31 százaléig terjedő

statisztikák vannak. A tagozat elnöke szerint az elmúlt 26 évben a magyar társadalom és a szakszervezetek is részt vettek a

Folytatódik

A nők és a férfiak közötti bérkülönbség felszámolására indított kampány jelenleg is folyik, lapzártánk előtt Miskolcon tartott a témában sajtótájékoztatót a MaSZSZ.

(Fotók: Favics Péter)

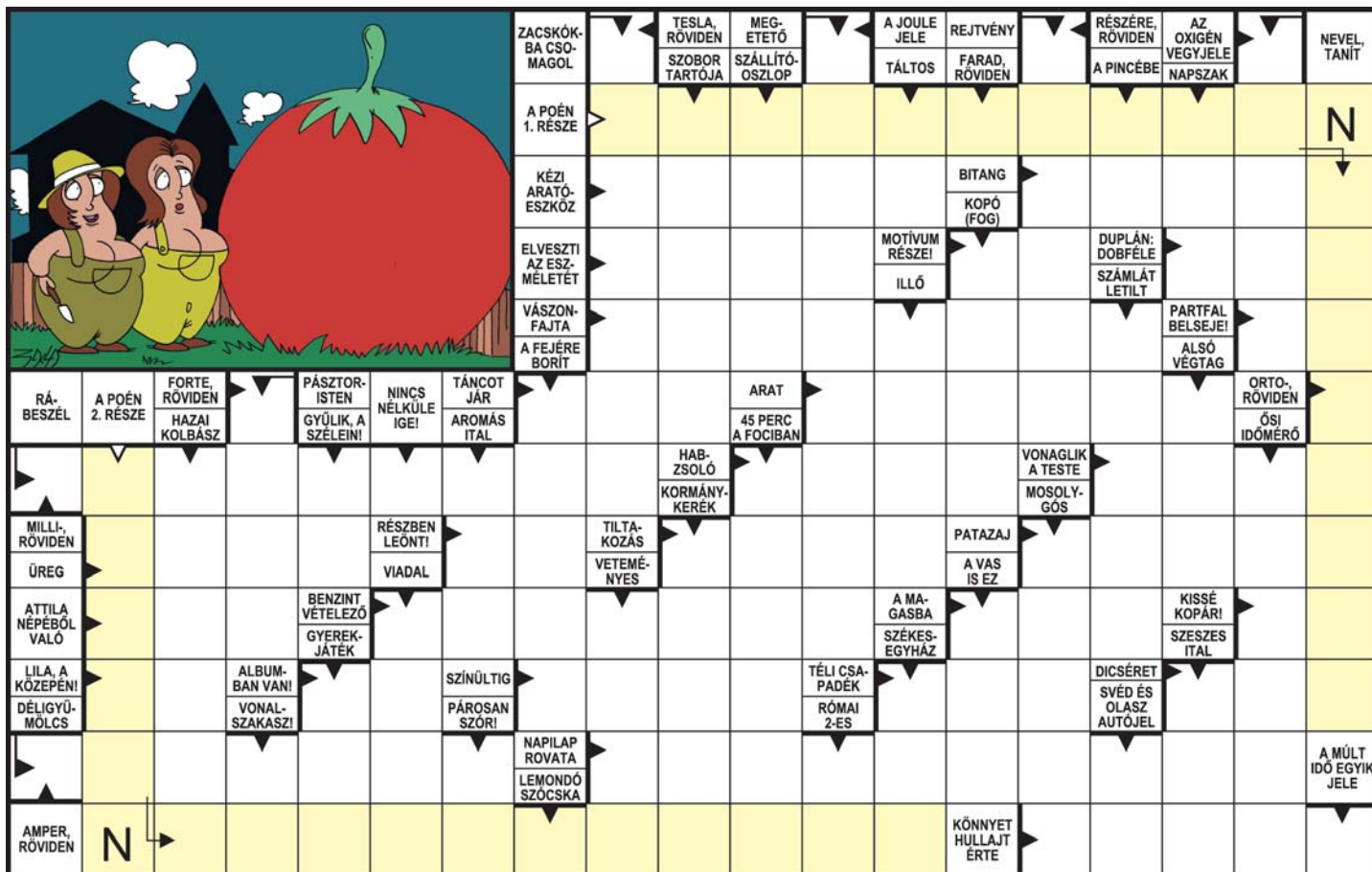

bérek körüli titkolózásban, pedig „miért ne lehetne megtudni, hogy egy bizonyos munkakör mennyit ér, mennyit lehet keresni vele”. Az unióban van

arra példa, hogy az álláshirdetéssel együtt a fizetést is kötelezően fel kell tüntetni. Hercegh Mária leszögezte: a MaSZSZ elvárja, hogy az 50 vagy 250 munkavállaló felett foglalkoztató munkaadóknál legyen kötelező az adatszolgáltatás a bérekről, munkakör és nemek szerint részletezve, s a nyilvántartást pedig ellenőrizték a munkaügyi hatóságok. A szövetség egyenlő értékű munka fogalmának és feltételeinek egyértelmű szabályozását követeli – szövegzte le a tagozatvezető.

Kordás: bérfelzárkóztatást!

A MaSZSZ évek óta szorgalmazza, hogy a minimálbér érje el a létminimumot – emlékeztetett hozzászólásában Kordás László. A szakszervezet 3 éves bérfelzárkóztatási programot javasolt, ami elől a munkaadók eleinte elzárkóztak, azonban mára már a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége (VOSZ) is 3-5 éves, béremelési, adócsökkentési csomagot szorgalmaz. Az elnök hangsúlyozta: meg kell állítani a magyar munkavállalók kizsákmányolására épülő folyamatot, mert a munkáltató nem béremelésben gondolkodik, hanem abban, hogy „olcsó” vendégmunkásokat hozzon be. Ez konzerválná azt a helyzetet is, hogy 500 ezer magyar külföldön keresi a boldogulás lehetőségét.

Budapest TK: Kisszékelyen horgásztak

Hagyományörzésnek is mondható: a Budapesti Területi Képviselőt immár harmadik alkalommal rendezte meg augusztusi, kétnapos horgászversenyét Kisszékelyen.

A csodálatos Tolna megyei faluban a természet szépsége, az itteni emberek szeretete és igazán szíves vendéglátása mellett csodálatos idő is fogadta a lelkes horgászokat. Huszonegy csapat, összesen 57 versenyző állt rajthoz, s a kora délutáni eredményhirdetésig csaknem 166 kiló halat fogtak.

I. Tukarcz Attila, Somodi Mátyás, Szolnok Gépészet (20,2 kg)

II. Cser László, Borsi Miklós, Bizb.+Pft. vegyes (19,7 kg)

III. Preg István, Roik János, Érd Állomás (18,9 kg)

A legnagyobb hal kategóriában Somodi Mátyás diadalmaskodott egy 3,8 kilós amurral. A díjakat Horváth Csaba a VSZ szervezetpolitikái alelnöke és Bartus Imre Bp. Tk. vezetője adta át, a falu polgármesterasszonya, Pajor Ágnes jelenlétében. A versenyt a Borsod Megyei Horgász Egyesület szponzorálta.

Vasutasok Szakszervezete Budapest Területi Képviselőt

MAGYAR VASUTAS

A VASUTASOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA
– KIADJA ÉS TERJESZTI:

A VASUTASOK SZAKSZERVEZETE

E-mail: vsz@t-online.hu

Felelős kiadó: MELEG JÁNOS
a Vasutasok Szakszervezetének elnöke
Főszerkesztő: NÉMET H. ERZSÉBET
Felelős szerkesztő: HORVÁTH CSABA
Tervezőszerkesztő: KÁROLYI MARIANNA

Szerkesztőség: 1023 Budapest, Ürömi u. 8;

Központi telefonszámok: 326-1616, 326-1622;

Nyomdai előkészítés és nyomás: Filmhíradó Működésműhely Kft.:

Tel.: 06/70-315-7815, www.impactmedia.hu, kapcsolat@impactmedia.hu

ISSN: 0460-6000; Egyéni előfizetési díj: 960 Ft/év + postaköltség

www.vsz.hu

ONYSZ: napirenden a gazdálkodás

Nőtt a bevétel, csökkent a kiadás

Az első félévi gazdálkodás, az alapszervezeti elnökök és főbizalmiak továbbképzése és a nyugdíjas vasutasnap rendezésének tapasztalatai is terítékre kerültek a Vasutasok Szakszervezete Országos Nyugdíjas Szervezete (VSZ ONYSZ) augusztus végi elnökségi ülésén.

A VSZ ONYSZ első félévi gazdálkodásáról készült írásos beszámolóhoz Győri István ügyvezető elnök és Pázmány Ferencné, a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnöke fűzött szóbeli kiegészítést. Egybehangzóan megállapították, hogy a bevételek az alapszervezeti, a VSZ működési támogatása és a banki kamatsökkentés ellenére a bevételek a tervezet képest 89,5 százalékra teljesültek, köszönhetően a be nem tervezett támogatásoknak, amelyek a Vasutas Segélyező Egyesület és a Vasutas és Közlekedési Dolgozók Jótékonyági Egyesületétől érkeztek. A működési költségekre fordított kiadások a takarékos gazdálkodás eredményeként – a tervezet képest – csökkentek. Az elnökség a VSZ ONYSZ első félévi gazdálkodásáról készült előterjesztést elfogadta.

A balatonfüredi elnöki és főbizalmi továbbképzés tervezett programjáról Győri István ügyvezető elnök és Mária Gábor alelnök tájékoztatta a testületet. A programot, miként a nyugdíjas vasutasnapról készült tájékoztatót és az Idősek Világnapja alkalmából kitüntetésre javasolt tisztviselőket az elnökség elfogadta.

Visi Ferenc

NYÁRI ÉLMÉNYEK

